

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2019. június 23.

Nyíregyháza

Igehirdetés címe: „Krisztus a mérce az engedelmisségben”

„²¹Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. [...] ²⁴„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kösziklára építette a házát. ²⁵És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőlték annak a háznak, de nem omlott össze, mert kösziklára volt alapozva. ²⁶Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló lesz a bolond emberhez, aki homokra építette a házát. ²⁷És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és teljesen elpusztult.” Mt 7,21.24-27

Szeretett Gyülekezet!

A mai alkalmunkon a „*Hívő ember engedelmissége*” a téma. Úgy gondolom, nagyon fontos – és ezen a területen bukkik el a legtöbb hívő – erről beszélni és az Igére tekinteni ebben a nagyon súlyos kérdésben. Ha az engedelmisségről be-

szélünk, akkor elsősorban a „Mércére” kell tekintenünk, Jézus Krisztusra, aki egész életét alárendelte az Atya akaratának és egész életére jellemző volt az engedelmisség. **Hogyan élt Jézus Krisztus?**

⁵Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: ⁶mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, ⁷hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult; ⁸megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.” Fil 2,5-8

„Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem.” Jn 6,38

Jézus nem ment a maga feje után, ha kellett, türelmes volt, mert kivárta az Atya szavát. Nem ad hoc módon cselekedett, hanem akkor, amikor annak eljött az ideje („**Nem jött még el az én óráim.**” Jn 2,6). Jézus mindenben úgy tett, csele-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

kedett, mindenkor azt mondta, ahogyan azt a mennyei Atya parancsolta neki. És Ő azért jött, hogy az Atya akarata érvényesüljön az életében. Egy pillanatra sem ingott meg, tántorodott meg, bizonytalanodott el, hanem véghezvitte mindazt, amit az Atya parancsolt neki. Ezért, ha az engedelmességről beszélünk, akkor Jézus a mérce számunkra.

Nézzük meg, hogy hogyan él a nem hívó ember!

Az ember születése pillanatától fogva lázad, elégedetlenkedik, engedetlen, már csak azért sem teszi meg, amit kérnek tőle, s ahogy növekszik, egyre inkább valósággá, kézzelfoghatóvá válik az az Ige, amit Ézsaiás ír: **„azt mondják, hogy a rossz jó, és a jó rossz, azt állítják, hogy a sötétség világosság, és a világosság sötétség, hogy a keserű édes, és az édes keserű!”** Ézs 5,20. Az ember élete folyamatosan az-zal telik, hogy mindig valami ellen lázad, hol a szülei ellen, hol a tanárok ellen, hol a főnöke ellen, sajnos a felesége/férje ellen, hol a rendszer ellen és nem szeret engedelmeskedni, ha

engedelmeskedik is, fogát vicsorgatva. Ez a gyári beállítottsága!

Aztán feltehetjük a kérdést, hogy **„Hogyan él sok magát hívőnek képzelő ember?”** Az egy nagyon komoly intés Jézus részéről, keményen helyre teszi az ilyen típusú embert: **„²¹Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.** Mt 7,21. Lehet itt vallásoskodni, tetszelegni, Uram, Uramozni, hallelujázni, kegyeskedni, de attól még nem lesz hívő senki. Az ilyen típusú emberrel a legnehezebb, mert azt hiszi, hogy a helyén van, meg van győződve róla, hogy minden rendben, tele van külsőségekkel az élete, de egyébként a határban sincsen az Igének és Jézus Krisztusnak való engedelmesség. Jeremiás könyvében olvashatunk egy megdöbbentő történetet. A vezető emberek tanácsot kérnek Jeremiástól: **„³Mondja meg nekünk Istened, az ÚR, hogy milyen úton kell járnunk, és mit kell tennünk.** [...] Az ÚR legyen ellenünk hű és igaz tanú, hogy mindent

úgy teszünk, ahogyan üzeni általad Istened, az ÚR! ⁶Akár jó, akár rossz, hallgatni fogunk Istenünknek, az ÚRnak a szavára, akihez küldünk téged. Bizony, hallgatunk Istenünknek, az ÚRnak a szavára, hogy jó dolgunk legyen!” Jer 42,3.5-6. Azonban nem tetszett nekik az a válasz, amit mondott az Úr nekik Jeremiáson keresztül, ezért ezt mondták neki: „²Így szólt Azarjá, Hósajá fia meg Jóhánán, Káréah fia és valamennyi kevély ember Jeremiához: Hazugságot beszélsz! Nem üzente téled Istenünk, az ÚR, hogy ne menjünk Egyiptomba, hogy ott lakjunk, mint jövevények. ³Bárúk, Nérijjá fia izgat téged ellenünk, hogy a káldeusok kezébe juttasson bennünket, és halálunkat okozza, vagy pedig fogságba vitessen Babilóniába. ⁴Nem is hallgatott Jóhánán, Káréah fia, sem a haderő vezérei, sem az egész nép az ÚR szavára, hogy Júda országában maradjanak.” Jer 43,2-4. Látjátok! Ilyen az az ember, aki kifelé azt mutatja, hogy milyen hívő, megkérdezi Istent, de a válasza már nem érdekli, s úgy tünteti fel magát, mint aki mekkora

hívó ember lenne, s aztán el is árulja magát, mert ezt mondja: „¹⁶Nem engedelmeskedünk neked abban, amit az ÚR nevében hirdettél nekünk,¹⁷hanem mindazt megteszük, amit kimondtunk.” Jer 44,16. Milyen szomorú, amikor valaki tudja, hogy mit kellene tennie, de feltételes módban marad minden. Tudja, hogy mit kéne tenni, de nem teszi. Miért? Mert a szíve engedetlen! Mert azok a jellemző tulajdonságok, melyekről a nem hívónél beszéltem, azok nála is jelen vannak!

Az ilyen ember a maga feje után megy, s tudjuk, akit az esze vezet, az lesz az eszeveszett! A magát hívőnek képzelő is olyan dolgokat fog megtenni, mint a nem hívő, csak a hit palástjába fog öltözni. Az ilyenekért káromoltatik az Isten neve (Róm 2,24), olvashatjuk az Igében. Az ilyenek állandó engedetlenségben élnek, nem számít nekik, mit mond az Isten Igéje, milyen útmutatást ad az Úr, csak a maguk feje, esze, élvezete, vágyai után mennek! Az ilyenek szívében nincsen az Ige iránt elköteleződés! Ha akarnak mennek, ha akarnak nem, de az ilyenekre nem is lehet építeni.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Utolsóként azonban nézzük meg azokat, akik engedelmességben járnak:

Hogyan él a Krisztusban engedelmeskedő hívő ember?

Sok jó példát lehet olvasni a Bibliában. Olyanokról, akik az életüket letették az Úr kezébe, engedelmességben jártak és tudta őket használni Isten. Mert csak azoknak az életén van áldás, akiket tud használni Isten és csak azokat tudja használni Isten, akik engedelmességben járnak! Nem azzal foglalkoznak, hogy ki mit mond, mikor milyen a széljárás, nem ilyen szél'ingadta nádszálak, hanem Isten Szavának rendelik magukat alá. Sajnos az ilyen emberből, az ilyen hívőből nagyon kevés van. A férfi csendeshéten Gedeon története volt a téma, s ott lehetett látni, hogy volt egy férfi, Gedeon, akinek az Úr valamit mondott, s azt komolyan vette, ha félt is, megtette, mert az Úr mondta neki. S így tudta őt használni Isten. **„Rombold le apád Baal-oltárát, a mellette levő szent fát pedig vágd ki! [...]”**²⁷**Gedeon tíz embert vett maga mellé a szolgálói közül, és úgy tett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR.”** Bír

6,25b.27. Nem azzal törődött, hogy mit fognak hozzá szólni, hanem ment és tette, mert azt mondta neki az Úr! Milyen jó lenne, ha mi is ilyen komolyan vennénk mindazt, amit mond nekünk az Úr. Ahogy az efezus városában a hívőkké lettek mit csináltak: **„¹⁹Azok közül sokan, akik a varázslást űzték, összehordták könyveiket, és mindenki szeme láttára elégették. Mikor kiszámították a könyvek értékét, ötvenezer ezüstpénzre becsülték. ²⁰Így az Úr ereje által az ige hatalmasan terjedt és megerősödött.”** ApCsel 19,19-20.

Ott, ahol az Isten iránti engedelmesség van, ott az Isten ereje is nyilvánvalóvá lesz, hatalmasan terjed és megerősödik. Az Istennek való engedelmesség ott kezdődik, hogy alávetem magamat annak, amit Ő mond. Amikor számtalan ellenérv szól valami ellen, de Isten parancsára mégis megteszem, ahogy Péter is megtette: **„Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálót.”** Lk 5,5. Az engedelmesség az élet minden területére vonatkozik. Nem csupán bizonyos dolgokra, hanem engedel-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

meskedem, ahogyan Jézus is engedelmeskedett mindhalálig,
mert ez töltötte be az életét. A hívő embereknek is egyedül ez
tölts be az életét, mert nem akar fájdalmat okozni annak, Akit
nagyon szeret, hanem engedelmességben szeretne járni! Az,
aki így él, az valóban olyan lesz, mint a kösziklára építő em-
ber, mert ez a köszikla rendíthetetlen lesz.